

תת"ע 2372/05/23 - ג'נאת קרינאווי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 2372-05-23 מדינת ישראל נ' קרינאווי

לפני כבוד השופטת הגר אוזלאי אדרי
המבקשת: ג'נאת קרינאווי
נגד מדינת ישראל
המשיבה:

החלטה

בפני בקשה לפי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק") שעניינה ביטול פסק הדין שניתן בהליך דין בהיעדרה של המבקשת.

א. העובדות הضرיקות לעניין:

1. ביום 11.3.23 נערכו כנגדם נגדי גברת קרינאווי ג'נאת (להלן: "הმבקשת") הזמנה לדין וכתב אישום שמספרם 38250248473 (להלן: "הדו"ח") בגין נהייה ברכב שנמסרה עליו הודעת איסור שימוש על ידי שוטר שהוא בוחן תנועה, בנגד לתנאים שפורטו בהודעת איסור השימוש, בנגד לתקנה 308(ד) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "התקנות"). ודוק, הדו"ח בו מועד הדיון שנקבע ליום 7.6.23 נמסר לידיה של המבקשת.
2. ביום 7.6.23 התקיים דיון אליו לא התיצבה המבקשת ולאחר שהוצע אישור מסירה כדין, הורשעה המבקשת (בהיעדרה) בעבירה שיוחסה לה והושתו עליה העונשים הבאים: קנס בסך 1,000 ל"נ, פסילה על תנאי חדש לשנה ופסילה בפועל מלקביל או מלחייב רישון נהיגה לתקופה של 3 חודשים (להלן: "פסק הדין").
3. ביום 8.10.23 הוגשה הבקשה מושא ההחלטה זו לביטול פסק הדין.

ב. טענות הצדדים:

4. המבקשת טוענת כי לא הופיעה לדין שהתקיים ביום 19.7.23 עקב נסיעה דחופה לחו"ל (עקב לימודיה) וכי לא שמה לב למועד הדיון. כבר עתה יצון כי בנגד לטענת המבקשת, הדיון התקיים ביום 7.6.23 ולא ביום 19.7.23.
5. לטענת המבקשת, הרכב לגביו ניתנה הודעת איסור השימוש אינו שייך לה והוא לא ידוע כי הרכב הורד מהכבייש.
6. המשיבה מתנגדת לבקשת ומפנה לכך שהזימון לדין נמסר לידיה של המבקשת. כמו כן, המשיבה מפנה לפלט ממתקני מעברים המשטרתיים וטענת כי במועד הדיון המבקשת לא יצאת את הארץ.
7. כמו כן, המשיבה סבורה כי העונש אשר הושת על המבקשת מצוי ברף התחתון של מתחם העונשה.

עמוד 1

לאחר שיעינתי בבקשת ובתגובה לבקשת, אני סבורה כי בנסיבות העניין דין הבקשה להידוחת.

8. סעיף 0(130) לחוק קובע כדלקמן:

"גזר דין של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשה הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התיציבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא הנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשת שהוגשה לאחר موعد זה אם הבקשת הוגשה בהסכמה התובע".

9. ככלומר, תחילה יש לבחון אי מתי הומצא הנאשם פסק הדין ואם טרם חלפו שלושים ימים ממועד הימצאה כאמור. ככל שחלף מניין הימים, על בית המשפט לבחון האם הבקשת הוגשה בהסכמה התובע.

10. כבר עתה יצוין כי המבוקשת נמנעה מלציין אי מתי הומצא לה פסק הדין על מנת שניתן יהיה לקבוע האם הבקשת הוגשה בתוך שלושים ימים אם לאו. אולם, בדיקה בתיק בית המשפט מלמד על כך שפסק הדין נמסר לידיה של המבוקשת עוד ביום 5.7.23 ובמצב דברים זה ברוי כי הבקשת דין (אשר הוגשה ביום 8.10.23) הוגשה בחולוף למשך שלושים ימים.

די בכך כדי להוביל לדחית הבקשת על הסף. אולם, בבחינת למעלה מן הצורך, יובהר להלן מודיע על הבקשת להידוחות אף לגופו של עניין.

11. בבקשת לביטול פסק דין שניית בהיעדר הנאשם, על בית המשפט לבחון האם מתקיים אחת משתי העילות החלופיות הקבועות בסעיף הנ"ל: האחת - האם קיימת סיבה מוצדקת לאי התיציבותו הנאשם - האם ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין (ראו גם רע"פ 9142/01 **איטליה נ' מדינת ישראל פ"ד** נז(6) 793 (2003) (להלן: "**הלכת איטליה**").

12. באשר לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התיציבותו הנאשם, הרי שכל טענת המבוקשת נשענת על כך שהדין התקיים ביום 19.7.23 וכי במועד זה היא שהתחה בחו"ל. אולם, הדיון התקיים ביום 7.6.23 ובמועד זה המבוקשת שהתחה בישראל (בהתאם לפلتן מערכת המשתרתת כפי שצורף לתגובה המשיבה). לפיכך, נראה כי לא עליה בידי המבוקשת להציג על סיבת מוצדקת לאי התיציבותה. ודוק, כפי שנקבע זה מכבר בשורה של פסקי דין, שכחה או בלבול אינם מהווים עילה מספקת לביטול פסק דין שניית בהיעדר (ראו לדוגמה עפ"ת (ב"ש) 19-12-31295 **קאסם נ' מדינת ישראל** (2.2.20)).

13. משלא נמצאה סיבת מוצדקת לאי התיציבותה של המבוקשת, علينا לבחון האם דחית הבקשת עלולה לגרום לעיוות דין. לטעמי, בנסיבות העניין, התשובה לכך שלילית.

14. כל טענת המבוקשת לעניין עיוות הדין מתמיצה בכך שהרכב בו נהגה ולגביו ניתנה הודעת איסור השימוש אינו שלה וכי היא לא יודעה על קיומה של הודעת איסור השימוש. אולם, העבירה הקבועה בסעיף 308(ד) לתקנות התעבורה היא עבריה של אחוריות קפידה (כפי שנקבע גם ברע"פ 2929/04 **מדינת ישראל נ' אוחנה** (25.6.07)) ומשכך אין נפקא מינה אם המבוקשת לא הייתה מודעת להודעת איסור השימוש ואין בכך כדי להפחית אחוריותה לביצוע העבירה.

15. לאור כל האמור לעיל, הבקשת לביטול פסק הדין בהיעדר נדחתה ועיכוב ביצוע גזר דין מבוטל בזאת.

המציאות תשלח העתק ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, י"ח חשוון תשפ"ד, 02 נובמבר 2023, בהעדך
הצדדים.